

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSEB INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA

XXXIII. ÉVF. 1933 JUNIUS

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPOLO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: A szentév Úrnapja. — *Kupka Izabella*: Örökimádás. — *Nagelreiter Alajos dr.*: A miséző pap liturgikus ruhái. — *Tokody László*: Jézus csókja. — *Diamandi Viktória*: Vallomás. — *Valkony Ferenc dr.*: A templom. I. — *Központi*: Június havi imaszándékunk. — *Krónika*.

A Kalocsai Érsek Előszava «A Szentföld Belke» — «négy zarándokfiam emléke» című szeptemberben megjelenő könyvhöz.

Krisztus szülőföldjét Szentföldnek nevezzük. És az is valóban! Nemcsak azért, mert az Ó-szövetség homályos egén is itt kezdett derengeni az Isten-közelség melegítő napja, mely a bukott embert újból az Ég felé tudta lendíteni; nemcsak azért, mert az Új-szövetség isteni Mestere szintén itt lépett be a földi történet szegény és szűk keretei közé, hogy azokat földi életével, örök tanaival; értünk ontott áldozat-vérével kitágítsa és beleillessze az örökélet messzenyíló csodás távlatába; nemcsak azért, mert e szerény vidék minden tája felett ma is ott lebegnek a Megváltó földi életének, roppant csodáinak kereszt-halálának, feltámadásának, mennybemenetelének drága emlékei, hanem főleg azért, mert a puszta kövek, a kopár vidékek, az eltűnt városok, a megmaradt romok, a mélyvízű tavak, a Jordán habjai, Palesztina minden hegye-völgye s az újra éledő bibliai helyek ma is és mindenkor olyan varázslatos, mélységes benyomást gyakorolnak a hívő lélekre, mint mikor az Isten Egyszülöttje járt rajtuk valóban.

Ez a felemelő, megkapó hangulat árad felénk Bozóky Gyula ny. vezérkari ezredesnek, a Szentföld egyik leglelkesebb és legalaposabb hívének és ismerőjének jelen könyvéből is. Neki jutott osztályrészül az a különleges és ritka kegyelem, hogy már négyszer bejárhatta Krisztus szülőföldjét és négyszer betelhetett annak szívet-lelket teljesen átfogó, csodás derűjével. Ez a derű ragyog e szép könyvnek minden betűjéből és minden képéből és alkalmas arra, hogy az ember lelkét magával ragadja Krisztus országába.

Mindazoknak tehát, akik a Szentföldet valaha bejárták, s még inkább azoknak, akik Krisztus szülőföldjét eddig nem láthatták, meleg szeretettel ajánlom e könyvet, mert ez kézenfogva elvezet bennünket nemcsak a Szentföldre, hanem ennek révén az Úr Szívébe is.

Kalocsa, 1933.

Gróf Zichy Gyula,
kalocsai érsek.

Megjegyzés: A mintegy 400 oldalra terjedő vastag könyvet közel 200 mélynyomástól kép és térképvázlat fogja díszíteni. Ára fűzve 9.50 P, kötve 12 P. (Nyolc példány után tiszteletpéldány.) Előjegyzések a pontos postacím megjelölésével, Pilismaróti Bozóky Gyula ny. vk. ezredes Felsőgöd, Pest m. címére küldhetők, ki a könyvet utánvétellel küldését a megrendelőknél.

A szentév Úrnapja.

SZENTSÉGES Atyánk kívánsága szerint ebben a rendkívüli szentévben nagyobb, tökéletesebb szerep jusson lelki életünkben a leméltóságosabb Oltáriszentségnek.

Hisz a szentév most az Úr Jézus keresztáldozata miatt van. Viszont a legfőbbesőbb Oltáriszentség vételéről azt mondja az antifona, hogy «Ó szent lakoma, melyben Krisztust vesszük, *kinszenvedésének emléket fölidézzük, amely által a lélek malasztal telik és örök üdvünk zálogát nyerjük.*»

A Szentostya elsősorban emlékeztet Krisztus szenvedésére. Szenvedése előtt pár órával szerzettte az Úr és így szólt: «Ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre». A Szentostya azt a Krisztust rejti színei alatt, aki a Kálvária és Golgota útját saját vérével öntözte meg és föltámadása után is — mintegy szenvedésének ötpécsétes bizonyóságaként — megtartotta és tanítványainak megmutatta azokat a sebeket, amelyek szenvedésekor is láthatóan és feltűnően voltak érzékelhetők: két kezén, lábán és jobboldalán. Csak az a különbség, hogy míg a feszület Krisztusképe a szenvedő Krisztussal a fájdalom szemléletére és a bűn megdöböntő rombolására mutat, addig a legfőbbesőbb Oltáriszentségben a szenvedésre való emlékezésen áttör az élő Krisztus diadalmas isteni dicsősége: több a lelkünkben az öröm, a hódolat és imádás, mint a szenvedő Úr Jézus iránti részvét. Az Anyaszentegyház ép ezért engedélyezte az Úrnapjának ünnepeét, mert nagycsütörtök a maga nagyheti hangulatával nem alkalmas arra, hogy a lélek öröme, Krisztus diadala fölötti boldogsága és a jelenlevő megdicsőült «Krisztus teste» iránti hódoló lelkesedése szárnyra keljen. Az Úrnapja az alkalom arra, hogy minden templom hívő serege kifejezhesse a közöttünk élő Úr Jézus iránti hódolatát. Csodálatosan szép is az, amit az Úrnapjára a találékony szeretet lelkesedése produkál. Minden Úrnapjának van valami új «szenzációja», amely megkülönbözteti az eddigiektől: egyik helyen minden eddigi szépséget meghalad az oltár; a másik helyen ekkor szerepel először a gyönyörű oltáregyleti zászló; harmadikon az oltáregyesület összes tagjai először jelennek meg lámpásos

gyertyákkal; a negyediken az a lélekemelő újság, hogy nem hallatszott egyetlen szó sem az éneken és imádságon kívül; az ötödiken pedig most igazán mindenki — még a másvallású megjelentek is — térdet hajtott a szentségi áldásra stb., stb. És ezek a különbségek az Eucharisztia nagy titkának mélyebb megértéséből születnek s tökéletesebb megértésre vezetnek azoknál, akik előtt feltűnőek és újak.

Igen, a rendkívüli szentév alkalmával az oltáregyesület tagjainak hivatása, hogy lelkük mélyére merülve, szeretetük legdrágább igazgyöngyeit halásszák ki és hozzák felszínre az idej Őrnapjára.

1. Azt a *mélységes hitet*, amely a megszokottság, vagy közömbösség minden párazatától menten tündöklök és lelkesedik a nagy «szentségben» «elevenen jelenlevő» «Krisztus Király» földi udvartartásának legimpozánsabb megnyilvánulásakor, az Őrnapján.

2. Azt a *szeretetet*, amely az Úr érettünk való szeretetáldozatának megértéséből táplálkozik és nem ismer határt, nem ismer lehetetlenséget, mindenre képes és mindent hajlandó is megtenni vagy elviselni Megváltójáért. Ezen a szereteten az igazgyöngy jelleg a hála és kötelességérzet tehermentessé magasztosult ragyogása, hivalkodás nélküli, de azért lélekemelően észrevehető igazi szeretet hódolata a szentségi Jézus iránt.

3. A szeretet megnyilvánulásai közül első helyen legyen a *tökéletesen végzett úrnapi szentáldozás*, mert «Krisztus Testének» ünnepe — elsősorban — az Őrnap. Aquinói Szent Tamás gyönyörű himnusza, az úrnapi szentmisével együtt ezt domborítja ki. Vegyük ezen a napon úgy az Úr Jézust, ahogyan Mária vagy Szent János apostol áldoznék a mi helyünkben. És vegyük körül a szívünkben Őt mindazzal, amit magunk vagy hittestvéreink szeretete Őrnapján az egész világon bensőleg és külsőleg felmutat: gyönyöri ű virágos oltárok, az azokat megelőző virágyűjtő áldozatok és munkák, a szép rendben és összeszedettségében megjelenő gyermek és ifjúság, az Úr velünkletének «tudatában» békét talált küzdő embersereg hitte, lelkesedése, hódoló szeretete, imádsága és éneke, az utak virágszőnyege, a házak és oltárok minden virágdíszje ott lehet a lelkünkben az úrnapi szentáldozáson.

A rendkívüli szentév Őrnapjának adjunk a rendesnél nagyobb lelki tartalmat és amennyiben lehetséges — és hogyan volna lehetséges, — hisz az Úr virágos kertje a nagy természet az idén különösen gazdag lesz virágokban, külsőleg is tegyük széppé és fenségessé az idej Őrnapját.

Mátrai Gyula dr.

ÖRÖKIMÁDÁS

Istenkéz emelte legszebb katedrális :
 Örökszép természet csodás temploma!
 Cérdeimre hullok ékes szentélyedben,
 Én kicsinyke porszem, gyarló föld-fia.

Cérdeimre hullok néma ábitattal.
 Elbájol s lenyüggöz millió szent csoda!
 Hallgatom, miként zeng a legszebb dicsének
 Feléd, ó, Uegtelen! ég és föld Ura!...

Cávolban hegyláncok égbenyúló orma...
 Itt virágos völgyek árnyas berkei...
 Dús kalászt ringató délibábos rónánk
 Ceremtő szent kezéd alkotásai.

Fent a kéklő égbolt azur tündöklése,
 Melyre csillagokból írva szent Neved...
 Lent puha zöld pázsit: drága bársonyszőnyeg,
 Merre lépteidnek ösvénye vezet.

Nagyságod hirdetik a szelek, a tenger,
 S viharzó fellegek mennydörgő szava!
 Neked zeng hozsannát milliárdnyi dalnok:
 H piciny madárcsók bájós kórusa.

Esobogó patak, ... s az erdők sutlogása
 Feléd sóhajt édes, sejtelmes imát...
 Angyaloké-lengette tömjénüstölőként
 Tenger virág ontja kelyhe illatát...

Fenn az aranyló nap: égő öröklámpa,
 Jóságod életet, áldó sugara...
 Mennyboltot öleli tündöklő szívirvány,
 Mint homlokod köré fénylő glória...

Az égen s a földön... ma, s századok múltán...
 Téged imád minden, szent Örökkévaló!
 Ó, hadd olvadjon e fenséges himnuszba
 Szelkem gyermekhangja!... bármily elhaló...

Kit minden dicsőít: — én szeretni vágylak
 Örök lángolással, édes Istenem!
 ... Engedd, mely Téged zár boldogan magába
 H tabernákulum: én szívem legyen!

Kupka Izabella.

A miséző pap liturgikus ruhái.

A SZENTMISE főnségének bizonyítéka a többféle hittani misztikus és erkölcsi szempont mellett az a tény, hogy a katolikus pap a szentmise bemutatásánál erre a magasztos célra külön előírt egyházi öltözéket tartozik használni. A szentmise bemutatásához szükséges egyházi ruhákat a miséző pap a sekrestyében veszi magára.

Miközben kezét mossa, ezt az imát mondja: Adj, Uram, erőt kezemnek minden szenny lemosására, hogy a lélek és test beszennyezése nélkül szolgálhassak Neked.

Ezután keresztet vet magára és fejéhez érinti, majd pedig vállaira és nyakára igazítja a vállkendőt következő imával: Helyezd, Uram, fejemre az üdvösség sisakját az ördögi támadások kivédésére.

A lenvászonból készült miseing felvételekor ezt az imát mondja a pap: Fehéris meg engem, Uram, és tisztíts meg szívemet, hogy a Bárány vérében fehéítve, örök örömeiket élvezzek.

Midőn a pap övvel derekára köti a hosszú miseinget ekkép imádkozik:

Övezz engem, Uram, a tisztaság övével és oltsd el bennem az érzékiség tüzeit, hogy megmaradjon bennem a megtartóztatás és tisztaság erénye.

Majd balkezére igazítja a karöltőt és imádkozik: Legyek, Uram, méltó a sírás és fájdalom karöltőjének viselésére, hogy ujjongással elnyerjem a munka jutalmát.

Mind a vállkendőt, mind a karöltőt és stólát is előbb megcsókolja a pap, mielőtt magára veszi.

A stóla felvételekor ezt imádkozza az öltözködő pap: Add vissza nekem, Uram, a halhatatlanság stóláját, amelyet elvesztettem az első ember bűnbeesésében és jóllehet méltatlanul járulok szent titkodhoz, mégis érdemeljek örök örömet.

Végül a pap magára ölti a miseruhát, (kazula), miközben így fohászkodik: Uram, aki mondottad: Az én igám édes és az én terhem könnyű: Add, hogy ezt úgy bírjam viselni, hogy kegyelmedet nyerjem. Amen.

A vállkendő (amictus, humerale), a nyakat és vállat eltakaró lenvászonkendő, amelyet a liturgikus ruhák közül először vesz magára a pap, midőn a szentmiseáldozat bemutatására készül. Aquinói Szent Tamás szerint a vállkendő jelenti a bátorságot, amellyel a pap a nép gyarlóságait elviseli. Mások szerint Krisztus töviskoronájának és arca eltakarásának jelképe. Nem a széle, hanem a közepébe kell hímezni a keresztet.

A miseing (alba, poderis, camisa), hosszú lenvászon ruha, amely az egész testet elfedi s fehér színtől kapta az alba nevet. A fehér miseing jelképezi a pap szívének tisztaságát, amellyel a szentmisét bemutatja, hogy egykor része legyen az örök vendégségben. Emlékeztet egyúttal arra a gúnyruhára, amelybe Heródes az Üdvözítőt öltöztette és kigúnyolta.

Az öv (cingulum, cinctorium), a középkorban szalagformájú volt, a XVI. században kötélformára fonták. A barátság, hatalom és igazságosság jele és a papi megtartóztatást jelképezi. A középkorban a kötelekhez hasonlították, amelyekkel Krisztust a megostorozáskor az oszlophoz kötötték.

A karöltő (manipulus, sudarium), a IX. században az izzadság letörlésére szolgált. Manap ugyanabból a szövetből készül, amelyből a stóla és kazula. Jelképezi a jócselekedetek érdemét, amely az apostoli munka izzadságával és az ima könnyűivel szereshető meg.

A stóla (orarium) a rend és nem a joghatóság jelvénye. Jelképezi az isteni kegyelem ruháját, az Úr igáját és a természetfeletti halhatatlanságot.

A miseruha (kazula, planeta) a miséző pap legkiválóbb liturgikus öltözéke, amelyet már ősidőktől gazdagon szoktak díszíteni. Pl. arany-, ezüstszálakkal, drágakövekkel, Krisztus, Szűz Mária és a szentek képeivel, vagy kereszttel. Egyházi előírás szerint a miseruhának selyemből, vagy nemesfém-szövetből kell készülnie. A szeretet jelképe, amely értékben és méltóságban felülmúlja az összes erényeket, miként a kazula, vagyis miseruha fölülmulja

és eltakarja a miséző pap összes liturgikus öltözékét. Egyúttal az ártatlanságnak, lelki tisztaságnak is a jelképe, miként ez kitűnik a püspök szavaiból, amelyeket papszentelésnél a kazula feladásakor mond.

A liturgikus öltözékek színe öt : fehér, vörös, zöld, viola és fekete. A fehér szín az ártatlanság, tisztaság, isteni kegyelem, a mennyei boldogság és nyugalom jelképe. A vörös szín a tűznek, vérnek, áldozatnak és vértanúságnak jelképe. A zöld szín a reményt, a viola szín a bűnbánatot és a fekete szín a gyászt jelenti.

Midőn az Úr szolgáját az Egyháztól rendelt liturgikus öltözékekben látjuk, amint oltárainkon a szentmise vérontás nélkül való áldozatát a teljes Szentháromság dicsőségére önmagáért és az élő s elhunyt népért bemutatja és midőn e liturgikus ruhák az Úr felkentjét teljesen elválasztják a külső világtól, hogy minél tökéletesebb módon lehessen közvetítő Isten és a nép között : e körülményből is joggal következtessünk a szentmise fenséges voltára.

Nagelreiter Alajos dr.

Jézus csókja.

«Az aratni való ugyan sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat vetésébe» — mondotta az Úr Jézus tanítványainak (Mt. 9, 37, 38.).

Ez volt a helyzet az Üdvözítő idejében : pásztor nélkül volt a nyáj. De most is hasonló a helyzet : nincs elég pásztor, kevés a jó, az önfeláldozó, az életét a hiveiért áldozó lelkipásztor. *Kérjétek az aratás Urát!*

Csodálatos, amikor mindenfelé sok a munkás, kevés a munka : az Úr szőlejében nagy munka vár, bő a termés és nincs elég munkás. Nincs elég munkás, mert *nem állhat be senki hivatlanul ebbe a nehéz, de egyben magasztos munkába*, hanem csak az, akit az Úr hív, akinek lelkébe Jézus belecsókolja az Ő képét. Tudjuk jól, mi lett a szentírásbeli hivatlan vendég sorsa (Mt. 22, 11—14.). Ő, rettenetes lenne annak a vége, aki hivatlanul az Úr munkásai közé tolakodnék!

Mily megható a szülőnek, főleg az anyának ragaszkodása gyermekéhez! Ezt ti tudjátok legjobban — mily szeretettel csüngtök ifjú fiatokon! Ez így van jól. Szeressétek is őket — de szeretetetek legyen teljes, legyen krisztusi! Imádkozzatok velük, imádkozzatok értük : szerettessétek meg velük Jézust, hogy Ő is szeresse, jobban szeresse őket! A pap az oltárnál, a pap a gyóntatószékben s a betegágyánál, vagy a szószéken, vagy bárhol : *Jézus helyettese*, az Ő nevében, az Ő megbízásából gondolja a lelkeket, ezeket a legdrágább értékeket. Ugy-e, ezt hivatlan tolakodó nem teheti; csak az, aki életével meg tudja nyerni az Úr tetszését, akiben öröme van Jézusnak,

A templom

Nem is tudtam, hogy szent ez a hely.

Az Ószövetség oly szépen írja le Jákob történetét. Jákob menekül az erdőben testvére elől, fél, hogy megöli. *Fáradt, félelem, aggodás, bizonytalanság van a lelkében. Lepihen. Álmában angyalokat lát Istentől egy lépcsőn le- és följárni. Förlébred elcsodálkozva: «Nem is tudtam, hogy szent ez a hely». S elnevezi Isten házának. Megerősödött. Félelme elhagyta. Reménnyel eltelve ment a bizonytalan jövő felé.*

A mi életünk is tele meneküléssel. Egyik bajból menekülve újabb bajok egész erdeje vesz körül: házbér, ruha, cipő. A kályha is enni kér. A rossz szomszéd, rokonság, ellenségek, csúfolók és gáncsoskodók serege. Mindenért, mindehova protekció, térdencsúzás kell, eredmény mindig csak csalódás. Az ember szinte már menekül az emberek elől. Csalódott, keserű, elfásult, elzárkózott lesz. A mozik, színházak s ügyes kereskedők nem győzik hangzatos, izgató reklámjaikkal a közömbös embert kizökkenteni álmos, erőtlén, blazírt nyugalmából. Fáradt az ember. Félelem tölti el a lelkét jövőjét illetőleg. Aggodás minden napja. Szeretne elmenekülni innen — de hová?

Istentől jó minden: dldds és kegyelem. Akinek nincs, az nem adhat, aki maga is szegény, nem tehet mást gazdaggá, azért csalódnak az emberekben. Csak ez az egy igazság marad állandó: «aki Istenben bíz, soha nem csalatkozik». Nekünk is szükségünk van azért egy helyre, hol lelkünk, életünk üldöző viharából elmenekülve megnyugodnánk, megpihennénk. Nekünk is szükségünk van egy «Istenháza». S mivel sokan vagyunk Istent keresők, a szenvedők, a reményt, vigaszt, enyhülést várók, bizakodók — annál több kell nekünk.

A régi pogány világban minden háznak megvolt a maga kis szentélye, hová a család visszavonulhatott, hol a vallás, az imádás nemesítő szelleme erőt adott nekik. Később elromlottak s ez csak emlék maradt csupán. De jellemző, hogy mennyire fontosnak tartották azt, hogy az istenek szentélye közelében élhessenek.

Ma, amikor egyik gyár a másik mellett, egyik üzlet a másik mellett, egyik iskola a másik után, csak a templom — mely orvosság a sebekre, vigasz a szomorúságra —, csak ez ne legyen? Csikágóban 280 templom van! Hol marad emögött Budapest?!

Minden templom egy-egy jorrdás, hová szomjazó lelkek járnak felüdülni, megtisztulni, fehéredni, boldoggá lenni. Ha fürdők alakulnának, mindenki mellé volna, hogy bár mindenfelé volna egy belőlük. S hogy támogatnák, segítenék. Csak a templom az, amely nem élvezzi ezt a támogatást, lelkes felkarolást.

Ha csak egy kis ködarab jelezne is, mint Jákobnál azt a szent helyet,

hol az Úr szól hozzám, hol Isten kiárasztja vigasztaló, erősítő kegyelmét, akkor is meg kell hecsülnöm, mint Jákob, aki drága olajat öntött rá s így jelölte meg szeretetének, áldozatosságának benső áhítatával. E szent helyen kell kiönteni lelkünk nemes érzelmeit nekünk is. Itt kell hullatni bánatunk könnyeit, itt áradjon szét a jóság, áldozatos lelkünk mint illatos drága kenet. Tudjuk és mutassuk meg, hogy *szent ez a hely*, Isten háza, hol enyhülés és öröm vár reánk.

Nagy érték számunkra a templom. Velünk, nekünk, értünk él. Olyan a házak között, mint egy *intő, fenyegető kéz*. Vigyáz reánk, hogy el ne tévedjünk, meg ne bomoljunk. Vigasztalón az égre mutat, hogy ha szenvedsz, el ne csüggedj, ott fenn lesz a bér. *Sziget ez a hajótörötteknek, világítótorony a tengeren viharokkal küszködő eltévelyeknek. Világosságot áraszt, bizalmat ad a csüggedőknek: «Ne veszítsétek el kedveteket, mert vigyáz rátok az Úr!»* Mint az éjben szálló madarak szeretve a fényt, szálljunk mi is a világosság fényforrásához. Itt megtalálod a világítótorony őrét, a papot, aki táplálja a fényt s kutatja a menekülést keresőket.

Az ember, ha el is csavarog, este azonban *mégis hazatér*. Mi ne várjuk meg az estét, életünk estéjét, amikor éj borul reánk. Senki sem a száraz kórót szedi és szereti, hanem a friss erőben viruló virágot. Isten is ezt keresi. Itt az idő, hogy emberségünkre eszméljünk s hazatérjünk az Úrhoz őszinte lélekkel, ide az Isten házába, az üdvösség forrásához, «mely megnyitott nekünk». Az Úrhoz, ki hívja a fáradtakat s megvidámítja ifjúságunkat. Akarsz boldog lenni? Akkor ide jöjj!

De van templom, mely nem kőből épült, melyet Isten alkotott. *A lelkünk is templom!* Nem is tudom, hogy *szent ez a hely*. Azért kent meg olajjal, krizmával a pap kereszteléskor, a püspök bérmáláskor. Szent ez a hely, mely belül vagyon. Szentlélek temploma. Sokkal értékesebb ez, mint a kőből épült. *Ez örök templom*. A zsámbéki templom romban hever már. Ez elmulhatatlan. Ide is kell menekülnünk, hogy vigasztalódjunk. Az emberek irtóznak önmaguktól. Mindig másról szeretnek hallani, újságszomj gyötri, magukról nem szeretnek beszélni. Ha beszélnek, akkor is a világban viselt hiú és nagyra-vágyó dolgaikról. A lelkük — az ismeretlen pusztaság előttük.

Miért oly felületesek a gyónások? Miért nem szeret sok ember gyónni? Nem azért, mert tán fél, hanem azért, mert unalmas neki saját lelke. Pedig ide is béke kell, szent angyali érzelmek, az ima szeráf szárnyain szálljanak az Úr elé s esedezzek le Isten áldását életükre.

Ez a kis lélek-templom s a kőből épült templom szoros kapcsolatban áll egymással: amilyen ez, olyan amaz is. Ha ez sötét, ismeretlen előttük, akkor az is. Ha ez piszkos, elhanyagolt, akkor az is. Ha a lelkünkkel nem törődünk, akkor a templommal sem. Pedig az Isten a paradicsomkertben azt mondta, hogy minden fát bánthattok, csak a közepsőt ne, minden fát megtéphettek,

csak azt a kiválót ne, mindenikhez nyúlhattok, csak ahhoz ne ! S amint Jézus szépen kiegészíti : mit ér neked, ha az egész világ a tied, a lelked pedig elveszett Azért, ha sanyargat az élet, sok-sok szenvedése megőrli testi erőnket, ha minden erőnk, vidámságunk, nyugalomunk elvész :

csak ennek az egynek nem szabad lekopni, a lelkednek,

csak ennek az egynek nem szabad elpusztulnia,

csak ennek a léleknek nem szabad elveszni. Meg kell őrizni az örök életre.

Hű akarsz lenni lelkedhez, akarod, hogy boldog légy, hogy el ne veszítsd lelked kis templomát?

Az Oltáregyleti kiállításról.

Légy hű a nagy, a kőből épült templomhoz, a benne lakozó Úr Jézushoz, aki ép azért hív ide, hogy megőrizze számodra azt, aminek elveszni nem szabad, a lelkedet.

Szeresd a lelked, mint a templomot, szeresd a templomot, mint a lelkedet. Gondját viseld, ha még áldozatokba kerül is. Áldozatos életed bőséges olajával jelöld meg te is ezt a helyet, amely szent, amely vigaszt árasztó, ahol az enyhülés, az erő, hol boldogságot tartogat számodra Isten. Szeresd az Isten házát, ezt is, amely az égre mutat, meg azt is, ami bennünk vagyon s az ég felé kutat, utat arra törni vágyó, Istenre rátaláló szeretettel küzd fölfelé. Így leszünk mi is méltók belépni majd e földi élet templomából Isten égi örök templomába, hol vár ránk az angyalok s üdvözült lelkek tábora.

Dr. Valkony Ferenc.

Június havi imaszándékunk.

Jézus Szíve szelleme Anyaszentegyházunkban.

A SZENTSZÍV szelleme az igazságosság alapján áll. Jézus Szíve megkönyörült az emberiségen, mely kellő és méltó elégtételt adni nem bír, folytonos imádságával és kimeríthetetlen érdemeivel pótolja azt, ami hiányzik az emberek részéről. Nekünk, az Oltáregyesület tagjainak, szintén követnünk kell az Úr Szívét és szentségimádásunkkal hozzá kell járulnunk annak pótlásához, ami az egyes embereknél üdvözülésükhöz hiányzik (engesztelés).

A Szentszív szelleme tele van *égből áldozatos szeretettel*. Hisz már a megjelenése — a szívforma — szeretetről beszél s kinyilatkoztatásai a szeretet utólérhetetlen méreteit tárják elénk. Ilyet nem lehet többet találni sehol a világon: Miután föláldozta, megölette önmagát érettünk, most még az Ő önfeláldozásának elfogadásáért és a lelkek javára fordításáért könyörög. Erre már csak az Isten képes, olyan nagy dolog ez! De tegyünk mi is mindent a szeretet jegyében és elsősorban szívünket adjuk oda Neki olyan tisztán és olyan gyakran, amennyire csak lehetséges. Oltáregyesületi szentáldozásunkat ajánljuk fel az engesztelés mellett. Főképpen azért, hogy ezekben a nehéz időkben Anyaszentegyházunkat minél jobban átjárja az a tökéletes — minden áldozatra kész szeretet, amelyet Jézus Szentséges Szívében hódolva csodálunk és bizalommal imádunk. Az Anyaszentegyház régi ismertetőjegye a szeretet. Az Úr Jézus szavai: «Arról ismernek meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel lesztek egymáshoz». S a történelem tanúsága szerint az első keresztényekről is csodálkozva állapították meg a pogányok, hogy «mennyre szeretik egymást». A mostani nehéz időkben, amikor agyonpróbált idegzetünk és akaratérünk olyan könnyen mond csütörtököt, sokszor egészen kis áldozathozatallal szemben, nagyon kell hangsúlyoznunk a Szent Szív szelleméből táplálkozó szeretetet, amely minden áldozatra, önmegtagadásra és erénygyakorlatra képes. A Szentséges Szív imáival és vágyaival egyesülve imádkozzunk szellemének az Anyaszentegyházban való teljes diadaláért.

* * *

Az Oltáregyesület tagjai júniusban a következő napokon nyerhetnek teljes búcsút: jún. 1-én, jún. 2-án, jún. 15-én (vagy az Úrnapja nyolcada alatt bármely napon), jún. 23-án, jún. 29-én; azonkívül a havi imaóra napján és egy szabadon választott napon.

Az oltáregyleti kiállítás. Máj. 13-án d. u. 4 órakor nyitotta meg az oltáregyleti kiállítást *dr. Serédi Jusztinián* bíboros hercegprímás úr. Őeminenciáját a bejáratnál *dr. Mészáros János* prelátus, országos igazgató, *Mária Damaszcéna* főnöknő társelnöknő, *dr. Kiss Aladárné* alelnöknő és *dr. Mátrai Gyula* ügyv. ig. lelkész fogadták az Örökimádás papjai és ministránsai kíséretében. Őeminenciája előtt érkeztek *Bednárz Róbert* prelátus és *Uhlár Béla* esperesek, *dr. Töltőssy Miklós* és *dr. Harza Lajos* p. kamarások, *Szekeres Endre*, *Farda Ignác*, *Zboril Albin* hitoktatók és *gróf Wenckheim Frigyes* hittanár. A kiállítás az oltáregyleti kápolna és a mellette levő Szent Erzsébet-teremben volt elhelyezve, a megszokott kiváló ízléssel. Kellemes meglepetés volt a belépőnek a hosszú terem végén, a kápolnai oltár helyén elhelyezett feszület, amint sziklából kinőve, kék-fehér háttérben a Golgotára emlékeztetett.* Tövében a sziklán elhelyezett kelyhek emlékeztetve arra, hogy a keresztáldozat megújítása a szentmise, amelynek kelyhében ugyanaz a vér van az oltáron, mely a keresztben csurgott végig. Külön kiemelendő a pápai oltáregylet által küldött tárgyak (kasulák, pallak, négynyílásos ciborium-köpenyek és stóla) szépsége és ízléssége, nemkülönbén a római

*Lásd 91. lapon.

központ által a Szentatyának szánt ajándékok közé igényelt három (lila, piros és világoskék) felonion a görög csoportban. Jellemző, hogy az idén rengeteg a misekönyv és a kézzel készített csipke szebbnél szebb kivitelben.

Őeminenciáját *dr. Mészáros János* prelátus, orsz. főigazgató köszöntötte és rámutatott arra, hogy talán mint egykor Júdás, most is akadnak, akiknek nem tetszik az, hogy az oltáregylet olyannyira iparkodik a szegény templomokban emberileg minél méltóbban ellátni a szentségi Jézust, de bennünket is megvédene az Úr Jézus, aki tudja, hogy époly igaz szándék vezet minket is, mint az Őt drága kenettel öntöző Mária Magdolnát. Majd fölkerlte Őeminenciáját a tárgyak megáldására. Őeminenciája viszont válaszában örömeinek adott kifejezést afölött, hogy az oltáregylet imádságával és az Isten dicsőségének szolgálatához szükséges tárgyak adományozásával hatásos propagandát fejt ki az istentelenséggel szemben. A tárgyak megáldása után *dr. Hász István* tábori püspök úr konszekrálta a kelyheket az Örökimádás papjainak segédletével.

A kiállítást igen sokan keresték föl Budapest környékéről is. Így külön csoportban látogatott el az alagi oltáregylet, amelynek a Központ kiküldöttje máj. 22—25-ig tartott

elkigyakorlatot. Úgyszintén a Zrínyi Ilona leánylíceum dr. Hütter Lajos hittanár vezetésével. A kiállításon a felügyeletet *Hergerth Szeréna*, *Fejér Antalné*, özv. *Marjay Károlyné*, *Hönig Béláné*, *Bernyó Józsefné* és több más oltáregyleti hölgy látta el. A kiállítás máj. 17-ig volt nyitva. A kiállított tárgyak leszedése, portalanítása egy hétig tart, úgyszintén a szétküldése is a szegény templomok számára.

A kiállítás után szétosztásra került: 12 kehely paténával, 2 kehely gk. paténa-, csillag-, lándzsa-, kanállal, 11 ciborium, 7 monstrancia, 17 áldozató patina, 8 beteglátogatási custodia, 8 beteglátogatási szent olajtartó, 6 dupla szent olajtartó, 7 szenteltvíztartó hintővel, 12 füstölő tömjéntartóval, 1 pacificale, 3 oltárkereszt, 1 öröklámpa, 7 beteglátogató lámpa, 3 csengettyű, 2 sekrestyeajtó-csengő, 4 pár ampolna tálcával, 2 kánon-tábla készlet, 2 keresztelési kanna tákával, 1 ostayadoboz, 6 pulpitus, 24 missale rom., 7 miss. def., 7 evangeliumos könyv, 4 rituale, 1 szentségtakaró fátyol, 2 tabernakulum, 4 mennyezet, 2 hármasszent olajtartó, 1 persely, 2 fali kézmosó, 37 pluviale, 110 kazala, 10 felomion, 18 velum, 13 ciborium köpenyke, 16 fehér és 16 viola beteglátogatási burza, 17 duplastóla, 10 egyszerű stóla, 47 ministránsruha, 4 biretum, 2 ministránsapka, 30 alba, 26 karing, 22 ministránsing, 8 oltárterítő, 12 cingulum, 50 palla, 65 vállkendő, 59 corporale, 131 purificatorium, 104 lavabo, 2 oltárvédő, 1 antipendium, 1 szószéktartó.

Ezen egyházi ruhák és fehérenemű előállításában a «Virgo Reparatrix» kongregáció tagjai, oltáregyleti tagok és mások is segédkeztek. Különösen ki kell emelni a kongregáció Szent Anna-csoportjából a következő tagokat, akik a fehérenemű elkészl-

tésében nagy szolgálatot tettek: *Csányi Jánosné*, *Fenning Frigyesné*, *Halász Ferencné*, *Hollósy Józsefné*, *Iványi Istvánné*, *Palotás Mihályné*, *Pannuska Vilmosné*, özv. *Rezsonya Jánosné*, *Simon Gyuláné*, *Schmidt-hauer Ödönné*, *Veszprémi Józsefné* stb.

A kiállított dolgok befejezésében és kiegészítésében nagy buzgalmat tanúsítottak: özv. *Marjai Károlyné*, *Müller Béláné*, *Nemes Károlyné* stb. A «Szent József és Lissieux-i Szent Teréz» otthon ezidén is lelkesen vett részt a hímzési munkákban.

Fischer Róza hímzett 2 mennyezetet, 24 monogrammot kazulákhoz, † özv. *Jekelfalusyné* több kazulát hímzett (a kiállítást már nem érte meg), özv. *Várady Elekné* szintén, *Kím Katalin* 1 mennyezetet, 2 kazulát, *Perényi M.* 1 mennyezetet és 1 ünnepi kazulát, *Horváth Iloná* és *Róza bárónők* 1 kazulát, *Vojtáss Béláné* 1 kazulát, *Mihályik Károlyné* 5 kazulát, 1 stólat, özv. *Lippach Sándorné* 1 kazulát, *Antal Mária* és *Gál Imréné* 1 kazulát, *Élő Irén* 1 kazulát, *Kullik Julia* 2 kazulát stb.-t, *Nagy Károlyné* 1 kazulát, özv. *Emrész Károlyné* a kazulát és *Tóth Aladárné* 1 kazulát.

Návay Aranka Ófölkékről 19 alfafodor áthúzást végzett, a Bpest VI. Külső Váci-úti fiók Olt. 2 alfafodrot és több kehelyfedőt hímzett, a *Koronázó Főtemplom* (*Domászy Ferencné*) 2 alfafodrot, 24 corporalet küldött, az *Angolkisassz.* képezd. növendékei 60 purificatoriumot.

Ájándékoztak: A pápai O. E. 36 drb kek. kendő, 12 lavabo, 12 palla, 12 corp., 3 cib.-köpeny, 3 burza, 6 vállkendő, 6 cingulum, 3 alba, 3 karing, 1 velma, 2 miseruha, 6 stola, *Bittner Lajos* 1 ciborium, *Pozgai Lipót* 1 gyertyatartó, VI., angyalföldi pléb. 2 feszület, 1 capszula, br. *Vécsey Eszter* 1 monstrancia.

Csipkét készítettek: Feith Tamásné, özv. Lichtneckerné, özv. Markó Nándorné, özv. Bartha Istvánné, özv. Császokóczy Mihályné, özv. Fehér Antalné, özv. Mészáros Jánosné, Máhr Rezsóné, Nád Gézáné, Steger Jánosné, Suhajda Józsefné, Báthory Ilona, Szepessi Malvin, Satory N. stb.

Tüllcsipkét: özv. Hayek Kálmánné, özv. Jasaley Györgyné, özv. br. Nopcsa Elekné, gr. Keglevich N.-né, Kálmán N.-né, Török Sándorné, Stermiczky Lajosné, özv. Matolay Imréné, özv. Jekelfalussy Sándorné, Osztruska Mária stb., stb.

Szödligeti O. E.: 71 corporalét, 104 purificatoriumot készített.

Ajándék: özv. Lafrankó Károlyné 2 ampolnás készlet.

A szentségi Jézus fizessen meg bőségesen a fáradságért és a jószívű adományokért.

Szent József harangunkat már sokan látták és hallották a nemzetközi kiállításon és elragadtatással beszéltek szépségéről és gyönyörű hangjáról. A harang hiányzó költségeinek fedezésére az oltáregyesületi kiállítás bejáratánál árulták — a Szent József Otthon leányai és az Örökimádás ministránsai — azokat az arany-, ezüst- és réztárgyakat, melyeket a hívek a harangokra adományoztak. Így többet kaptunk értük, mintha beolvastottuk volna. A három nap alatt 349 P értékűt adtunk el. Nyennyel kevesebb újra a haranggondunk. A még meglevő aranyórákból s az ezután felajánlandó arany- és ezüsttárgyakból még egyszer rendezünk vásárt. Harangadományok közlése a jövő számunkban. Ugyanott lesz a harangszentelés programja.

A budavári Oltáregyesület XI. Pius pápa koronázási jubileumát díszülés keretében ünnepelte meg **Angelo Rotta** pápai nuncius elnöklete alatt. A nuncius szárnyaló szavakban mu-

tatott rá a legfelségesebb Oltáriszentségnek az emberi szívekre és lelkekre gyakorolt áldásos hatására. Utána **dr. Haász István** tábori püspök történelmi visszaillesztésében vázolta a pápaság csaknem 2000 esztendő működését, melyet az emberiség szociális és kulturális fejlődése az összes művészetek istápolása s az örök béke érdekében kifejtett. A mély hatást gyakorolt beszédek után **T. Polyák Izabella** énekművésznő és **Dán Norbert** színművész **Wladár Róbert** négy magasztos egyházi énekét adta elő előkelő művészettel, **Pédery Dóra XI. Pius** című melodramát, **Ferdinándy Mihály** pedig ez alkalomra írt ódáját szavalta el. A nagyszámban megjelent egyházi és világi előkelőségek, valamint a kath. hívők nagy csoportja áhitattal hallgatta a lélekemelő ünnepséget, melynek végeztével mindenki ajkáról felhangzott a magyarok éneke: *Isten áldd meg a magyart!*

A magas színvonalon álló ünnepséget **Wladár Róbertné** rendezte. Képviselet volt az ünnepségen: Orsz. Szent Gellért egyesület, Kath. Esperanto egyesület, Kath. Hölgyek Orsz. sajtóegyesülete, a filadelfiai kath. magyar egyház oltáregyesülete, a new-yorki magyar egyházi oltáregyesület, Move nőcsoportja.

Vál-Tordos (Fejér m.). *Válban* és a hozzátartozó *Tordos* filiális egyházközségben 1931. év őszén alakult meg az Oltáregyesület. Az első tagváltási ünnepség *Válban* 1932 dec. 11-én és *Tordason* 1932 dec. 4-én folyt le fényes keretek között. *Válban* 115, *Tordason* 28 rendes tag vette föl az Oltáregyesület megszentelt érmét és kapta meg a tagsági könyvecskét.

Válban a tagok minden hónap első csütörtökén este résztvesznek a Jézus Szíve engesztelő ájtatosságon, valamint a hó 1. pénteki és 1. vasárnapi

szenstéséges miséken, amikor testületileg járulnak a szentáldozáshoz.

A közös szenstéségemádás a hó 1. vasárnapján délután 1/23—1/24-ig van.

Novembertől májusig minden csütörtökön 2—5-óráig oltáregyleti munkadélutánt tartanak, amelyen az egyházi ruhák javítása, varrása folyik.

Az oltárok díszítését s az évnegyedi nagytakarításokat a templomban az oltáregylet tagjai végzik.

Az 1931. és 1932. években az oltáregyesület végezte a szegénygondozás nagy munkáját. Önkéntes adományokból mindkét évben a téli hónapok alatt 40 szegény családot látott el élelmiszerekkel és ruhaneművel.

Az oltáregyleti tagok a betegek

lelkipogondozásán és a rendezetlen házasságok szanalásán is fáradoznak.

Tordoson a havi szentgyónás-áldozás és közös szenstéségemádás a hó 1. vasárnapi szentmise alkalmával van.

A tagok az oltárokat díszítik s évnegyedenként a templomban nagytakarítást végeznek.

A templomi ruhákat rendbehozták. Most szervezik a kézimunkadélutánokat.

A templom részére vettek 4 drb rézgyertyatartót, gyászterítőt, 1 imazsámolyt, tabernakulum függönyt.

Most készül a Jézus Szíve-szobor gyertyatartókkal, virágállványokkal és imazsámollyal.

Csontha László plébános.

Szerkesztői üzenet.

M. Scholasztika, Kaichow, Kína. Azt hiszem, teljesül kívánsága. Az előírás lenvászón ugyan, de a szükség törvényt bont. Különösen az alsó kettő lehet pamutvászonból is. Mi is sokszor alkalmazzuk. Imáit hálásan köszönjük. A missziós élet áldozataiból is kérek néha-néha egy keveset följánlani Oltáregyesületünkért.

A budapesti országos központi Oltáregyesület lelkipogorlatos házában (IX., Üllői-út 77.) június 26-tól 30-ig dr. Hütter Lajos hittanár vezetésével lesz *lelkipogorlat* munkásnők számára. Június 26-án este 6 óraker bevezető elmélkedés. 27-én, kedden, 28-án és 29-én, csütörtökön: reggel 7 óraker I. elmélkedés, d. e. 3/4 10 óraker II. elmélkedés, d. u. 4 óraker konferencia-beszéd, este 6 óraker III. elmélkedés. 30-án, pénteken reggel 7 óraker záró-ájtatosság rövid szentbeszéd, szentmise és közös szentáldozás keretében. A lelkipogorlatra, helyszúke miatt, csak június 11-ig lehet jelentkezni a Mária Reparatrix-zárdában, IX., Üllői-út 75.

Lakás és ellátás egész időre, közös hálóban, fülkékkel, 6 P. ellátás (reggeli, ebéd és vacsora) lakás nélkül 4 P. részvételi jegy lakás és ellátás nélkül 1 P. Szíves értesítést kér minden esetben a *Mária Reparatrix-zárda, Budapest, IX., Üllői-út 75. sz.*

Lesz lelkipogorlat érettségizett leányoknak június 13—15-ig, amelyre még szintén elfogadunk pár jelentkezőt.

A június 6—10-ig tartó zárt lelkipogorlaton, dr. Mátrai Gyula tb. t. p. h., lelkesz vezetésével, még szintén van egypár hely úrinők számára. Koszt és lakás, külön szobákban, az egész időre 18 P, csak ellátás, bentlakás nélkül, a három napra 12 P, csak részvétel, bejárásal, 2 P.

Felelős szerkesztő: **dr. Mátrai Gyula.** — Felelős kiadó: **dr. Mészáros János.**

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — Felelős: ifj. Kohl Ferenc.